

Fijne crèche?

Crècheopvang kan grote nadelen hebben voor baby's en jonge peuters. Dat heeft te maken met de enorme ontwikkeling die hun hersenen in de eerste twee jaar doormaken; 50% van het brein wordt dan aangelegd. Krijgen kinderen in die periode minder goede zorg, dan hebben ze meer kans op gedragsproblemen, concentratiestoornissen en angsten, zo blijkt uit onderzoeken. Deze informatie maakt het boek *Wat doen we met de baby?* over hechting, hersens en kinderopvang, van psycholoog en wetenschapsjournalist Marilse Eerkens, vrij schokkend om te lezen. Toen ik het uit had, was ik blij dat Kate naar oppasmoeder Floor gaat, die haar veel individuele aandacht geeft, ook op emotioneel vlak. Maar de keuze voor een gastouder was geen bewuste. Er was gewoon geen plek bij het kinderdagverblijf. Waarom weten we niet dat de crèche zo nadelig kan zijn voor kinderen? Ik bel Eerkens.

Geen crèche in Nederland krijgt een betere beoordeling dan 'matig', en de helft scoort 'onvoldoende'. Volgens mij hebben ouders hier geen idee van.

'Nee, journalisten en wetenschappers durven hier hun vingers niet aan te branden. Je wordt snel weggezet als 'tegen werkende vrouwen'. Maar het

gaat hier om kinderen. Hun 'hersenvundament' wordt gelegd in de periode dat ze naar de crèche gaan. En daar moeten ze de rest van hun leven mee door. Het meest zorgelijke van veel kinderdagverblijven is het gebrek aan sociale en emotionele interactie: op schoot een boekje lezen, een gesprek in hun babytaal. Daar is nauwelijks tijd voor omdat er te weinig personeel is en de leidsters ook steeds meer huishoudelijk werk moeten doen.'

Toch hebben veel ouders het gevoel dat hun kind de crèche leuk vindt...

'Je kunt het treffen, zoals met een sensitieve leidster die fulltime werkt. En er zijn kinderen die van nature erg weerbaar zijn. Alleen, dat weet je als ouder niet van tevoren. De indruk die vooral hele kleintjes maken zegt ook niet zo veel over de stress die ze ervaren. Mijn punt is dat het risico dat ze later last krijgen van crècheopvang te groot is. En dan heb ik het vooral over kinderen die vanaf heel jong lange dagen maken.'

Maar ja, wat is de oplossing?

'Oppas thuis, gastmoeders. Die laatste zijn niet duurder dan een kinderdagverblijf en de sfeer is er huiselijker. Bovendien is het toezicht steeds beter geregeld. Maar ik pleit er vooral voor dat ouders zelf langer thuis kunnen blijven. In elk geval negen maanden, verdeeld over beide ouders. Het kind moet weer voorop komen te staan.'

